

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Pjerrot

Citation: Rode, Helge: "Pjerrot", i Rode, Helge: *Den stille Have*, 1922, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_08-shoot-workid58762/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Den stille Have

PJERROT

DEN Gang Døden var i Vente
gjorde Pjerrot Testamente,
lod i Hast Notaren hente
og sin Vilje sirligt prente.

Det er Fest, det er Fest, tænkte Fanden!

„Mine Børn skal intet vente,
selv forsager jeg min Rente,
og de Venner Fanden sendte
dem maa Fanden gerne hente.

Det er Fest, det er Fest, tænkte Fanden!

Herr Notar. Hav da in mente,
som en Helgen Pjerrot endte;
thi han delte Arv og Rente
ud til lutter Ubekendte.

Det er Fest, det er Fest, tænkte Fanden!

Nu lod Pjerrot Præsten hente,
viste ham sit Testamente.
„Sig Herr Præst, jeg tør vel vente,
Gud betaler mig min Rente“.

Det er Fest, det er Fest, tænkte Fanden!

Præsten svor: „Det Testamente
er langt mer end Gud kan vente!“
— Men før Præstens Tale endte,
Hejl lod Fanden Pjerrot hente.

Det er Fest, det er Fest, tænkte Fanden!